

9. МНОЖЕСТВА

9.1. Множество в Паскал

Понятието множество ни е познато както от ежедневието, така и от математиката. Можем да говорим за множеството на студентите от една група, множеството от изпитите за дадена сесия, множеството на дните от седмицата, множеството от работните дни в седмицата. Същественото е, че всяко от споменатите множества е съвкупност от обекти от един и същ тип.

В програмите на Паскал също могат да се дефинират и използват типове множества, константи от тип множество и променливи от тип множество. Множеството в Паскал може да съдържа еднотипни компоненти. Допустими типове на компонентите са всички дискретни типове в Паскал, т.е. множество в Паскал може да бъде с компоненти от целочислен тип, символен тип, логически тип, изброен тип или ограничен тип.

9.2. Дефиниране на тип множество

Типът множество в Паскал е съставен тип с компоненти от определен базов тип, който може да съдържа за Турбо Паскал до 255 дискретни стойности. Типовете **char**, **byte** и **shortint** могат да бъдат базови типове, защото са дискретни и съдържат до 255 дискретни стойности. Типът **integer** не може да бъде базов тип, защото включва 65 535 дискретни стойности, но всеки ограничен тип, който има за базов тип типа **integer** и включва до 255 стойности, може да бъде базов тип за типа множество. Такъв е например ограниченият тип 1001..1100.

Описанието на тип множество има следния общ вид:

Set of базов тип

Примери:

Type

```
Den = (Pon,Vtr,Srd,Ctv,Ptk,Sbt,Ned); {Изброен тип}
OgrInt = 2001..2100;                 {Ограничен тип}
IntSet = Set of OgrInt;
Dni = Set of Den;
CharSet = Set of char;
```

9.3. Константи от тип множество

Константите от тип множество се задават с указване списъкът на компонентите, затворен в скоби от вида [ ]. Списъкът може да се зададе чрез изброяване на компонентите или чрез указване на интервала, когато компонентите са поредни. Редът на компонентите в списъка е без значение. Една и съща компонента не може да присъства в множеството повече от един път.

Съществува и празно множество. То се записва така [].

Примери:

```
[Pon, Ptk, Sbt, Srd]
['A','M','B','Ф']
[Pon..Ned]
['A'..'Г']
[2001, 2007, 2012, 2021..2030, 2050]
['A','B','D','P'..'W']
```

В раздела **Const** могат да се дефинират и именувани константи, например

```
Const  
RabDni=[Пон..Птк];
```

9.4. Операции с множества

Множествата, които участват в дадена операция, трябва да са от един и същ тип.

9.4.1. Обединение на две множества (+)

Обединението **A+B** на множествата A и B представлява новото множество C, което получаваме като към първото множество A добавим онези елементи от второто множество B, които не се съдържат в първото множество.

$$[5,8,15,20] + [3,8,12] \rightarrow [5,8,15,20,3,12]$$

9.4.2. Разлика на две множества (-)

Разликата **A-B** на множествата A и B е ново множество C, което получаваме като от първото множество A отстраним онези елементи, които се съдържат и във второто множество.

$$[5,8,15,20] - [3,8,12] \rightarrow [5,15,20]$$

9.4.3. Сечение на две множества (*)

Сечението **A*B** на множествата A и B е ново множество C, което включва онези елементи от първото множество, които са елементи и на второто множество.

$$[5,8,15,20] * [3,8,12] \rightarrow [8]$$

9.5. Логически операции с множества

Множествата, които участват в дадена логическа операция, трябва да са от един и същ тип.

9.5.1. Еквивалентност на две множества (=)

Две множества A и B са еквивалентни, когато са съставени от едни и същи елементи. Логическият израз **A=B** има стойност true, когато множествата са еквивалентни, и false, когато не са еквивалентни.

9.5.2. Нееквивалентност на две множества (<>)

Две множества A и B са нееквивалентни, когато не са съставени от едни и същи елементи. Логическият израз **A <> B** има стойност true, когато множествата не са еквивалентни, и false, когато са еквивалентни.

9.5.3. Подмножество (<=)

Множеството A е подмножество на множеството B, когато всички елементи на A са елементи и на B. Логическият израз **A<=B** има стойност true, когато A е подмножество на B, и false, когато A не е подмножество на B.

9.5.4. Надмножество ($\supseteq$)

Множеството A е надмножество по отношение на множеството B , когато то съдържа всички елементи на множеството B . Логическият израз $A \supseteq B$ има стойност true, когато A съдържа B , и false, когато A не съдържа B .

9.5.5. Принадлежност на множество (in)

Логическият израз

$X \text{ in } A$

има стойност:

- true, т.е. X принадлежи на множеството A , когато има компонента на A , която е равна на стойността на X ;

- false, т.е. X не принадлежи на A , когато няма компонента на A , която е равна на стойността на X ;

9.6. Изрази от тип множество

Един израз е от тип множество, когато резултатът от изпълнението му е множество. Такъв израз съдържа константи и променливи от тип множество, знаци за операции (обединение, разлика и сечение), знаци за логически операции и скоби.

Операцията сечение ($*$) е с по-висок приоритет от операциите обединение ($+$) и разлика ($-$), които са с еднакъв приоритет. Например след изпълнение на изразите:

а) $[5,7,3,12] * [2..6] + [10..15] - [10,13,25,40]$

б) $([5,7,3,12] + [8,9,12]) * ([1..10] - [8..12])$

се получават множествата:

а) $[3,5,11,12,14,15]$;

б) $[3,5,7]$.

9.7. Оператор за присвояване

Операторът за присвояване

Име на променлива := израз

се използва и при множества. Разбира се остава в сила изискването променливата и изразът да са от един и същи тип.

9.8. Въвеждане и извеждане на множества

Имената на променливи от тип множество не могат да присъстват във входните списъци на операторите Read и Readln и изходните списъци на операторите Write и Writeln. Поради това те се въвеждат и извеждат компонента по компонента, като се организират цикли. Когато и компонентите на множеството са от такъв тип, че също не могат да присъстват в операторите Read, Readln, Write и Writeln, те се въвеждат чрез съответни числови кодове.

Програма 9.1. Програма, която извършва следните операции с масив от множества с целочислени компоненти:

- въвежда масива;
- извежда масива;
- намира броя на компонентите във всяко множество;
- намира общите компоненти за всички множества;

- намира честотата на срещане на компонентите в масива от множества.

Програмата е създадена като съставна. Тя включва следните подпрограми:

- процедура за въвеждане на множество;
- процедура за извеждане на множество;
- функция за намиране броя на компонентите на множество;
- процедура за намиране общите компоненти за масив от множества;
- процедура за намиране честотата на срещане на компонентите в масива

от множества.

От програмата се вижда как се реализират най-често срещаните операции с множества.

Type

TipMno= **set of** 1..6; {Тип множество}
TipMasMno=**array**[1..10] **of** TipMno; {Тип масив от множества}
TipMasChest=**array**[1..6] **of** integer; {Тип масив с честотите на повторение на

компонентите}

Var

i,BrMno:**integer**;
Mno, MnoObComp:TipMno; {Променливи от тип множество}
MasMno:TipMasMno; {Масив от множества}
BrComp:**array**[1..10] **of** integer; {Брой на компонентите във всяко множество}
MasChest:TipMasChest; {Масив на честотите на повторение на компонентите}

{Процедура за въвеждане на множество}

Procedure ReadMno(**Var** Mno:TipMno);

Var

EIMno:integer; {Елемент на множеството}

Begin

Mno:=[];

Repeat

Write('Въведете цифра от 1 до 6 или 0 за край:'); ReadLn(EIMno);

If EIMno **in** [1..6]

then Mno:=Mno + [EIMno]

until EIMno=0;

End;

{Процедура за извеждане на множество}

Procedure WriteMno(Mno:TipMno);

Var

EIMno:integer;

Begin

Write('Съдържание на множеството: ');

If Mno=[]

then Writeln('празно')

else For EIMno:=1 **to** 6 **do**

if EIMno **in** Mno **then** write(EIMno, ' ');

Writeln

End;

{Функция за намиране броя на компонентите на множество}

Function BrCompMno(Mno:TipMno):integer;

Var

EIMno,b:integer;

Begin

b:=0;

For EIMno:=1 **to** 6 **do if** EIMno **in** Mno **then** b:=b+1;

```

    BrCompMno:=b
  End;
{Процедура за намиране общите компоненти за масив от множества}
Procedure ObComp(BrMn:integer; Var MasMno:TipMasMno;
                  Var MnObComp:TipMno);

  Var
    i:integer;
  Begin
    MnObComp:=MasMno[1];
    For i:=2 to BrMn do MnObComp:=MnObComp*MasMno[i];
  End;
{Процедура за намиране честотата на срещане на компонентите в масива от множества}
Procedure Chestota(BrMn:integer;Var MasMno:TipMasMno;
                    Var MsChest:TipMasChest);

  Var
    EIMno,i,Br:integer;
  Begin
    For EIMno:=1 to 6 do
      begin
        Br:=0;
        For i:=1 to BrMn do if EIMno in MasMno[i] then Br:= Br+1;
        MsChest[EIMno]:=Br;
      end;
    End;
Begin {Главна програма}
  {Въвеждане на множествата}
  Write('Въведете броя на множествата:'); Readln(BrMno);
  For i:=1 to BrMno do
    begin
      Writeln('Въвеждате ',i,'-то множество:');
      ReadMno(MasMno[i])
    end;
  {Извеждане на множествата}
  Writeln('Въведени са следните множества:');
  For i:=1 to BrMno do WriteMno(MasMno[i]);
  {Намиране броя на компонентите във всяко множество от масива}
  Writeln('Брой компоненти във всяко множество:');
  For i:=1 to BrMno do
    begin
      BrComp[i]:=BrCompMno(MasMno[i]);{Намиране бр. на комп. в i-то
                                     множество}
      Writeln(i,' ',BrComp[i])      {Извеждане бр. на комп. в i-то множество}
    end;
  {Намиране общи компоненти за всички множества}
  Writeln("Множество на общите компоненти за всички елементи от масива:");
  ObComp(BrMno,MasMno,MnObComp);{Намиране множ. на общите
                                 компоненти}
  WriteMno(MnObComp); {Извеждане множеството на общите компоненти}
  {Намиране честотите на срещане на компонентите в масива от множества}
  Writeln('Честота на срещане на компонентите:');
  Chestota(BrMno,MasMno,MasChest);
  For i:=1 to 6 do Writeln(i,' ',MasChest[i]);

```

```
Readln
End.
```

Програма 9.2. Програма, която въвежда от клавиатурата символи докато срещне символа @ и брой отделно буквите от латиницата, цифрите и препинателните знаци.

В програмата са дефинирани три множества - от букви (Buc), от цифри (Cif) и от препинателни знаци (PrZn). Проверката за принадлежност на прочетения символ X към всяко множество става с оператора **in**.

```
Program Scan;
Var
  Buc,Cif,PrZn : Set of char;
  BrBuc,BrCif,BrPrZn : integer;
  Ch : char;
Begin
  Buc := ['A'..'Z','a'..'z'];
  Cif := ['0'..'9'];
  PrZn := ['!', '?', ',', ';', ':', ':'];
  BrBuc := 0;
  BrCif := 0;
  BrPrZn := 0;
  Repeat
    Read(Ch);
    If Ch in Buc
      then BrBuc := BrBuc + 1
    else If Ch in Cif
      then BrCif := BrCif + 1
    else If Ch in PrZn
      then BrPrZn := BrPrZn+1
  until Ch = '@';
  Writeln('Букви -',BrBuc);
  Writeln('Цифри -',BrCif);
  Writeln('Препинателни знаци -',BrPrZn)
End.
```